

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/331/2021
Identifikačné číslo spisu:	5116233195
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5116233195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu K. R. U., T., narodený XX. Y. XXXX, Ž., R. XXXX/XXC, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o., Žilina, Sládkovičova 13, proti žalovaným 1/ T. M., narodený XX. Y. XXXX, H. M. XXX, 2/ K. A. U., rod. M., narodená XX. Y. XXXX, Ž., R. XXXX/XXC, obaja zastúpení AKSK, s.r.o., Banská Bystrica, Nám. SNP 15, o vydanie hnutelnej veci, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 42C/387/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. júna 2021 sp. zn. 5Co/75/2020, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

Žiadna zo strán spolu nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. októbra 2019 č. k. 42C/387/2016-295 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vydania osobného motorového vozidla VOLVO XC 60 D4 Drive-E Summum, EVČ: A. XXXGP. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca má osobné motorové vozidlo vo svojej držbe, a to i po tom, čo užívanie bolo upravené uznesením súdu z 25. marca 2019 č. k. 7C/17/2019-37 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2019 sp. zn. 5Co/98/2019. Súd mal preukázané, že v čase rozhodovania o dočasnej úprave bolo vozidlo v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, t. j. žalobcu a žalovanej 2/. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s použitím § 396 ods. 3 CSP a priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“), rozsudkom z 24. júna 2021 sp. zn. 5Co/75/2020 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

2.1. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

2.2. Uviedol, že z obsahu spisu, po tom, čo súd prvej inštancie nepripustil zmenu žaloby žalobcom, bolo

zrejme, že predmetom konania ostala žaloba o vydanie veci (motorového vozidla), a preto, tak ako to správne konštatovali i žalovaní vo svojom vyjadrení, ani odvolaciemu súdu neprislúchalo preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti (odvolanie proti takémuto uzneseniu nie je prípustné). Zároveň bolo potrebné zdôrazniť, že zmena žaloby nie je prípustná ani v odvolacom konaní (§ 371 CSP), a preto ani odvolací súd nemohol vyhovieť odvolaciemu návrhu žalobcu, kde sa domáhal určenia veci patriacej do BSM.

2.3. Keďže žalobca, tak ako to konštatoval i súd prvej inštancie, má vec, ktorej vydania sa domáha, u seba, nebol dôvod zaviazať žalovaných na vydanie hnutelnej veci - motorového vozidla, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

2.4. Ako vyplynulo ďalej z obsahu spisu, súčasne prebiehalo konanie o vyporiadanie BSM medzi žalobcom a žalovanou 2/ a práve v tomto konaní sa bude musieť súd vyporiadať s námietkami žalobcu pri ustálení okruhu vecí patriacich do BSM s prihliadnutím na § 143 Občianskeho zákonníka. V tomto smere vyhodnotí i jednotlivé úkony účastníkov v súvislosti s nadobudnutím osobného motorového vozidla, t. j. kedy a akým spôsobom bolo vozidlo nadobudnuté a či mohlo dôjsť na základe úkonu žalovanej „k vyňatiu“ takejto veci z BSM. Sám žalovaný 1/ v priebehu tohto konania uviedol, že nemá záujem ísť do sporu so žalobcom a práve po vyslovení jeho nesúhlasu ho tieto skutočnosti viedli k spätnému prevodu vlastníctva, ale tak ako je už i vyššie uvedené, tieto skutočnosti budú predmetom hodnotenia v inom konaní, a preto na ne odvolací súd ani v tomto konaní prihliadať nemohol.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, majúci za to, že: „súdy oboch stupňov nesprávnym procesným postupom znemožnili žalobcovi uskutočniť procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.“ Žiadal preto rozhodnutia krajského i obvodného súdu zrušiť a vrátiť na súd prvej inštancie na nové prejedanie a rozhodnutie.

4. V priebehu dovolacieho konania poslal dovolaciemu súdu právny zástupca žalovanej 2/ Dohodu z 8. augusta 2022 o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorenú podľa § 149 Občianskeho zákonníka medzi žalobcom a žalovanou 2/, predmetom ktorej bolo okrem iného, že osobné motorové vozidlo VOLVO XC 60 D4 Drive-E Summum, EVČ: A. XXXGP sa stalo výlučným vlastníctvom žalobcu (bod 1.4. a 2.1 dohody).

5. Dovolací súd vyzval žalobcu (dovolateľa), aby sa k tejto novej skutočnosti vyjadril.

6. Dovolateľ v odpovedi na výzvu dovolacieho súdu oznámil, že dovolanie vychádzalo zo skutkového stavu v čase jeho podania a obsahom bola nezákonnosť rozsudkov súdov nižších stupňov. Navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie a dovolacie konanie zastavil.

7. Podľa § 446 CSP ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že obsah dovolania v súvislosti s vyjadrením žalobcu po zmene skutkových okolností, v ktorom navrhol, aby dovolací súd dovolacie konanie zastavil, vyhodnotil ako obsahom najbližší k procesnému úkonu a to späťvzatiu dovolania, (dovolací súd neruší pri zastavení dovolacieho konania rozsudky nižších súdov, ktoré sú právoplatné), a preto dovolacie konanie podľa § 446 CSP zastavil.

9. Nad rámec dovolací súd uvádza, že v predmetnom spore navyše odpadol, vzhľadom na uzatvorenie Dohodu z 8. augusta 2022 o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj predmet sporu.

10. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.